

[Svend Auken]

Som hr. Henning Rasmussen sagde, er der to ting, som har været helt afgørende for Socialdemokratiet i denne sag. Den ene er at få løst konflikten af hensyn til patienterne; det er det vigtigste. Og den anden er at sikre, at den løsning, der bliver fundet, stemmer med de bedste traditioner på det danske arbejdsmarked. Vi har hele tiden virket for en nævnsløsning eller en anden for arbejdsmarkedet normal løsning.

Når vi reagerede så prompte, som vi gjorde, var det ikke, fordi en regering diskuterer flere forskellige skitser; det synes jeg faktisk kun er en rigtig fremgangsmåde. Det var, fordi statsministeren umiddelbart efter ministermødet tirsdag sagde, at regeringen ville lave sin helt egen overenskomst. Den ville hverken svare til – sådan blev det refereret – Yngre Lægers ønske eller Amtsrådsforeningens. Det blev uddybet i TV-Avisen om aftenen med, at man havde tilstrækkelig ekspertise i Sundhedsstyrelsen osv. til, at man i detaljer kunne foreskrive disse ting.

Det er disse principper, vi har reageret over for og sagt om, at de var udanske. Det er en udansk fremgangsmåde at forestille sig, at Folketinget i detaljer lovgiver om disse områder. Det er rimeligt at lade parterne få afgørende indflydelse på deres egne arbejdsforhold. Det er også det, der vil give mest ro i fortsættelsen.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg sad og tænkte på, om vi mon nogen sinde her i salen kommer til at opleve en sag, som Socialdemokratiets politiske ordfører trods alt vil erkende er så alvorlig og seriøs, at han kan afholde sig fra den form for polemik, som er så karakteristisk for hans personlighed. Personlig tvivler jeg meget på det.

Hr. Svend Aukens referat af, hvad henholdsvis undertegnede og arbejdsministeren har sagt offentligt efter ministermødet i tirsdags, er fuldstændig misvisende. Efter ministermødet i tirsdags, hvor regeringen drøftede denne alvorlige situation, gav jeg udtryk for, at regeringen nu ville tage et initiativ, og jeg redegjorde for, at efter regeringens opfattelse ville det være et væsentligt element i skabelsen af bedre hospitalsforhold, at vi sørgede for at få oprettet et stort antal faste speciallægestillinger, men jeg oplyste ingen detaljer i øvrigt; det var for tidligt.

Regeringen arbejdede intenst med problemerne på dette tidspunkt, og vi har arbejdet med forskellige løsningsmodeller – det er da ikke så mærkeligt i en sag af denne karakter – og det sluttede så med det forslag, vi fremsatte i går.

Jeg vil bede den socialdemokratiske politiske ordfører være opmærksom på, at regeringen – jo, det er rigtigt – ofte lytter meget seriøst til råd, som gives af socialdemokratiske folketingspolitikere. Men der foreligger nu og da situationer, hvor vi må lægge megen vægt på holdningen og de råd, vi modtager fra erfarne socialdemokratiske amtspolitikere.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Det er selvfølgelig ikke godt, at Yngre Læger og Amtsrådsforeningen ikke kunne blive enige, og at vi fik en konflikt, men vi ser unægtelig ofte, ikke blot på arbejdsmarkedsområdet, at dette hus må blande sig, når to parter ikke kan blive enige. Men konflikten på sygehusområdet er heller ikke en normal arbejdsmarkedskonflikt. Striden drejer sig ikke om kroner og øre. Denne sag handler i høj grad om sundhedspolitik.

Jeg vil derfor koncentrere mig om at fremhæve nogle af de principper, som Venstre lægger vægt på bliver resultatet af de aftaler, der skal indgås af det udvalg og det paritetiske nævn, som er fastlagt i lovforslaget.

Jeg vil godt fremhæve fem principper, som jeg og vi i Venstre meget gerne ville have var det, der blev taget udgangspunkt i, og det, der blev resultatet af det arbejde, lovforslaget i realiteten sætter i gang.

For det første må der efter Venstres opfattelse i den fremtidige sygehuspolitik tages langt mere hensyn til patienterne. Der bør tages hensyn til, at den enkelte patient, det enkelte menneske, ikke skal tilses af, behandles af, snakke med så mange forskellige læger. Selvfølgelig har det betydning for det faglige niveau, at en læge kan følge den enkelte patient, men det har sandelig også menneskelig betydning, at den enkelte patient ikke ustandselig skal omstille sig til forskellige læger.

Et andet princip, jeg håber kan blive resultatet af det lovforslag, vi står med her, er, at der også af hensyn til patienterne skabes langt bedre mulighed for at bevare de små